

IDEOLOGIA DOMINANTĂ A LUMII CONTEMPORANE: „CORECTITUDINEA POLITICĂ”

Romulus-Dan BUSNEA¹

rbusnea@yahoo.com

ABSTRACT: The second edition of this volume is in fact an anthology of texts written mainly by American professors and analysts, but also by some courageous Romanian professors and publicists who are fighting with rational arguments and concrete evidence that threatens the whole of humanity: the new Marxism, dressed in the vestments of the ideology of „political correctness.”

The editors of the edition, as well as the English translators of most of the presented texts, the professor, the theologian and writer Andrei Dîrlău, and the journalist and translator Irina

Bazon propose to explain this insidious ideology, its path and its metamorphoses over the years. At the same time, they launch a challenge, an exhortation, a signal of alarm to all who can resist resistance to this totalitarian utopia, but also to teachers, writers, artists, church faces, opinion makers who can reset the public consciousness, ever more numb, more inert.

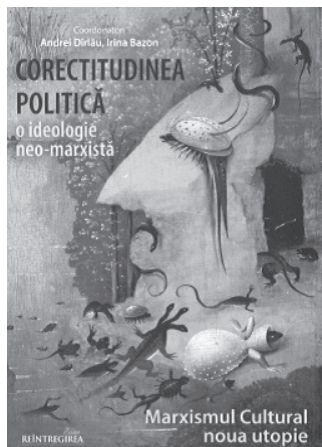
KEYWORDS: culture, consciousness, ideology, manipulate, politics

„Când o populație este distrasă de fleacuri, când viața culturală este definită ca o continuă înșiruire de spectacole de divertisment, când debaterile publice grave devin un fel de gângurit, când, pe scurt, oamenii devin public iar problemele lor publice devin un vodevil, atunci națiunea întregă este amenințată: moartea culturii este cât se poate de posibilă”, scria unul dintre cei mai străluciți critici culturali ai educației, mass-media și tehnologiei, Neil Postman².

Și așa adăuga eu, nu doar a culturii, ci și a eului personal, a valorilor care stau la baza identității statelor naționale.

¹ Economist și publicist, inspector de specialitate în cadrul Serviciului Public Județean pentru Promovarea Turismului și Coordonarea Activității de Salvamont Bacău.

² Neil Postman, *Distrația care ne omoară. Discursul public în epoca televizorului*, Editura „Anacronic”, București, 2016

Și pentru că se trăiește într-o lume tot mai virtuală, dominată de televiziune și internet, percepția realității devine una deformată, fără sensuri clare, fără reprezentări profunde în planul conștiinței individuale și colective. Și atunci, apare acea stare de lânzezeală, de epuizare morală și spirituală, de demoralizare, de descurajare și apatie, de „las` că merge și așa” sau „de ce m-ar interesa?”, stare care duce treptat, dar sigur, la degenerarea ființei umane, la imbecilizare și îndobitocire, la transformarea într-un om supus, ușor manipulabil și contro-

labil, sclavul modern...

La fel de gravă mi se pare și starea generată de renunțarea la căutarea adevărului, a corectitudinii informațiilor care ni se transmit, și pe care, unii le iau direct de pe tava servită de mass-media, fără a se documenta în privința lor, fără a le supune verificării, gândirii independente și imparțiale, logice și structurate.

Din nefericire, multă lume este în discurs și atitudine tot mai confuză, mai agresivă și mai respingătoare față de adevărata și crunta realitate, față de argumentele și dovezile certe, evitând abordarea temelor de referință, de mare importanță cu care se confruntă chiar ei înșiși, dar pe care nu le văd sau nu vor să le vadă. Complacere, dezinteres, resemnare sau rea-credință?

În sensul celor de mai sus, o contribuție covârșitoare o are și mass-media, care prin publicațiile și emisiunile prezentate, fie că vorbim de divertisment sau de talk-show-uri, de factură tot mai proastă, puerilă, adeseori vulgară, maschează adevărata turnură pe care se înscrie societatea umană de azi și evoluția ei viitoare, care prefigurează o serie de schimbări majore și îngrijorătoare, printre care, extinderea conflictelor sociale și extremismului violent la scară globală.

În modul cel mai sincer, eu nu mă aștept prea curând la o schimbare de atitudine, în special, în privința înțelegerii și interpretării corecte și normale a realității în care trăim.

Am observat de-a lungul anilor cum tentaculele unei noi ideologii s-au întins în toată lumea, influențând mai toate domeniile vieții economice, sociale și politice, dar în mod special, modul de gândire, atitudinea și comportamentul moral-civic al omenirii.

Am asistat, într-o stare de stupefacție totală, la modul grosolan în care sunt manipulate și mai apoi decredibilizate toate teoriile și dezvoltările ingineriilor finaciare, politice, militare naționale și internaționale, clasificate drept „teorii ale conspirației”, minciuni etc, astfel că informațiile ajung la opinia publică într-o stare degradantă, ironizate, ridiculizate. Stupefacția a devenit și mai mare atunci când am dat de oameni, chiar și buni prieteni, transformați peste noapte în dușmanii tuturor celor care încă mai gândesc, care își pun întrebări și caută adevăruri, care își permit să aibă alte păreri decât cele propagate de noua ideologie, care își argumentează afirmațiile și care, într-o formă sau alta iau atitudine...

Dacă îi priviți ceva mai atent, ei sunt acei oameni care înfățișează o grimasă urâtă când încerci să le prezinți adevărata realitate, cea bazată pe fapte concrete, mărturii, documente și dovezi incontestabile.

Este de o gravitate uriașă, fără margini, ca cineva să nu accepte sub nici o formă altceva decât ceea ce crede că știe, fără a avea la bază o argumentație solidă, fără o gândire independentă și imparțială, logică și structurată; aproape totul este preluat și asimilat sub presiunea dregătorilor care știu ce e bine și ce nu e bine pentru noi, ce ne este permis și ce nu, ce este corect și ce nu. Și ca să nu existe dubii sau prea multe păreri contradictorii, ori chiar refuzuri, aproape totul își găsește concretizarea în elaborarea și adoptarea de legi și acte normative menite să „întărească democrația și statul de drept”, să „reglementeze în numele celor mai nobile idealuri” și până în cele mai mici detalii, inclusiv relațiile dintre oameni...

Și uite-așa, căderea în capcana ideologiei nihiliste a comunismului devine inevitabilă, iar criza morală și spirituală pe care le generează capătă astăzi proporții inimaginabile.

Toate aceste aspecte nu sunt altceva decât rezultatul unui fenomen socio-politic și cultural îndelung studiat, care, cum altfel, s-a instalat și a prosperat cu repeziciune și în spațiul românesc: „corectitudinea politică”, ideologia dominantă a lumii actuale, noua formă a marxismului cultural, sau mai bine zis, același marxism, dar cu alți protagoniști.

Acest adevărat flagel al societății contemporane este supus analizei, una obiectivă și bine documentată, în cartea „Corectitudinea Politică – o ideologie neo-marxista. Marxismul Cultural – noua utopie”, ediția a 2-a, revăzută și adăugită, apărută în anul 2017, la Editura „Reîntregirea” din Alba-Iulia, cu o prefață semnată de actorul, regizorul și eseistul Dan Puric și cu o postfață a scriitorului, traducătorului și filosofului Sorin Lavric.

De apreciat este faptul că acest volum a fost tipărit cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Irineu, Arhiepiscop al Alba Iuliei.

Aș mai dori să-l menționez aici și pe distinsul jurnalist, scriitor și editor Caludiu Târziu, director al editurii „Rost”, care a publicat prima ediție a lucrării, intitulată „Corectitudinea Politică – `Religia` marxistă a Noii Ordini Mondiale”.

Cea de-a doua ediție este, în fapt, o antologie de texte scrise cu precădere de profesori și analiști americani, dar și de câțiva curajoși profesori și publiciști români, care combat cu argumente raționale și dovezi concrete acest pericol care amenință întreaga omenire: noul marxism, îmbrăcat în veșmintele ideologiei „corectitudinii politice”.

De ce spun curajoși? Pentru că, înainte de toate, nu este deloc ușor să te aventurezi pe un teren atât de mlăștinos, în care poți oricând să fii împrôscat cu noroi din toate părțile și să nu te poți curăța așa ușor...

Coordonatorii ediției, dar și traducătorii din limba engleză a celor mai multe dintre textele prezentate, profesorul, teologul și scriitorul Andrei Dîrlău și publicistul și traducătorul Irina Bazon ne propun explicarea acestei insidioase ideologii, a parcursului și metamorfozelor sale de-a lungul anilor. Totodată, aceștia lansează o provocare, un îndemn, un semnal de alarmă, tuturor celor care pot opune rezistență în fața acestei utopii totalitare, dar și profesorilor, scriitorilor, artiștilor, fețelor bisericești, formatorilor de opinii, care pot reseta conștiința publică, una parcă tot mai amorțită, mai inertă în fața realității înconjurătoare.

Homosexualismul, lesbianismul, manipularea limbajului, redefinirea normalității, asaltul asupra tradițiilor culturale occidentale și artelor liberale, atacurile devastatoare asupra programelor de învățământ (prin efectul de propagare „picătură cu picătură”, cu un impact de durată asupra modului în care vor fi educate viitoarele generații de tineri), distrugerea ideii de familie prin erodarea valorilor maturității, hedonismul grosier și consumismul, instituțiile gen „Poliția Gândirii” din romanul „1984” al lui George Orwell, demolarea națiunii și abolirea credinței, nivelarea culturală și socială, discriminarea majorității în numele minorității, pornografia și activismul LGBT, toate acestea și încă multe altele, derivă din noua și distrugătoare ideologie a „corectitudinii politice”, aspecte care sunt analizate pe larg în această carte.

La final, iată și câteva impresii despre tema abordată în această carte, un motiv în plus să citiți această carte și poate chiar să luați atitudine...

„Cartea pe care o deschideți e un mic, admirabil ghid pentru noi toți cei suferinzi de azi, ce ne poartă cu remarcabil curaj prin jungla `civilizației` contemporane, tăindu-i brusturii, făcând potecă cinstită în lumea ucisă de nefasta `corectitudine`. Adevărata virtute a acestei cărți constă în aceea că, în fața oceanului ideologic ce inundă planeta, peste valurile lui gata să zdrobească de stânci orice conștiință neîntinată, se-nalță mica bracă cu suflete cinstite, ce vâslește fără frică împotriva curentului, nădăjduind că într-o bună zi această lume naufragiată își va zări țărmlu așteptat”³.

„Respingem codurile opresive de limbaj, cenzura și corectitudinea politică, precum și orice altă încercare a extremei stângi de a-i opri pe oameni să combată idei ridicole și periculoase.

În schimb, credem în libera exprimare, inclusiv online și în campusurile universitare...

Astăzi sunt mândru să anunț că în curând voi semna un ordin executiv care va cere colegiilor și universităților să sprijine libera exprimare, dacă vor fonduri federale.

Dacă vor banii noștri, pe care îi dăm cu miliardele, trebuie să le permită tinerilor sau oricăror oameni, indiferent de vârstă, să vorbească: liberă exprimare! (...) Credem în Constituție, în drepturile conferite de primul amendament (dreptul la liberă exprimare n.n.) și credem în libertatea religioasă. (...) Credem în visul american, nu în coșmarul socialist și credem în cuvintele motto-ului nostru național: avem încredere în Dumnezeu!”⁴.

„În contextul actual – cu o reideologizare primitivă contra celor pe care cetățenii i-au ales democratic să guverneze – `corectitudinea politică` își etalează nu numai ipocrizia, ci de-a dreptul cinismul.

Căci ce altceva decât cinism este atunci când se atacă politici sociale cu `argumentul` că se depășește limita de deficit improvizată cândva, în vreme ce sărăcia este în România record european? Când se vrea împingerea de resurse mai mari spre controlarea cetățenilor români? Când se refuză stabilirea prin concurs deschis a vârfurilor justiției, dar se cere luarea

³ Cf. Dan Puric, *De la „politica corectă” la sufletul cinstit*, Prefață, *Corectitudinea Politică – o ideologie neo-marxistă. Marxismul Cultural – noua utopie*, coord: Andrei Dîrlău și Irina Bazon; trad. din limba engleză de Andrei Dîrlău, Irina Bazon și Dragoș Moldoveanu; prefață de Dan Puric; tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Irineu, Arhiepiscop al Alba Iuliei. Ed. a 2-a, revăzută. și adăugită, Editura „Reîntregirea”, Alba Iulia, 2017.

⁴ Cf. Site-ului www.buciumul.ro, *Președintele american respinge ideologia așa zisei „corectitudini politice”*.

deciziilor acestora ca picate din cer? Când, în locul respectării demnității umane, se caută împiedicarea în orice chip a contracandidaților? Când se continuă practica dezinformării Occidentului pentru obținerea de avantaje private, cu prețul îngenuncherii unei națiuni? Când, în orice țară, cetățenii luptă pentru drepturi și libertăți, dar pe aceste meleaguri oamenii sunt scoși pe străzi și manevrați să ceară nu recuperarea pagubelor corupției și administrării nepricepute, ci arestări și încarcerări? Când nici măcar creștinismul, invocat abundent la ocazii electorale, nu mai este stavilă lăuntrică?”⁵

⁵ Cf. Andrei Marga, *Ipocrizia „corectitudinii politice”*, editorial publicat în ziarul online www.cotidianul.ro, 8 februarie 2017